

**INSTITUT FOR
MENNESKE
RETTIGHEDER**

TROS- OG RELIGIONS- FRIHED PÅ DANSKE ASYLCENTRE

Den danske stat er ansvarlig for at sikre borgere i Danmark retten til tros- og religionsfrihed. Det gælder også beboere på asylcentre. Samtidig har staten en forpligtelse til at beskytte borgere mod diskrimination på grund af deres religiøse overbevisning. Der findes dog ingen bindende regler, der specifikt regulerer asylansøgers ret til tros- og religionsfrihed, så rækkevidden af statens forpligtelse er usikker.

I praksis er asylansøgers tros- og religionsfrihed udfordret af en række omstændigheder. Fx har de sjældent noget kendskab til den sociale, politiske og juridiske kontekst, de befinder sig i, de kender ikke sproget, og de kender sjældent til religiøse fællesskaber, de kan være en del af.

I denne rapport undersøges religionsrelaterede problematikker og udfordringer på danske asylcentre.

**LÆS MERE PÅ
MENNESKERET.DK/
ASYLRELIGION**

I rapporten peges på fire udfordringer for asylansøgere mulighed for at udøve deres tros- og religionsfrihed på danske asylcentre:

Manglende ensartethed i kendskab til og håndtering af religionsudøvelse samt religionsrelaterede problemer og konflikter på centrene

Det har negative konsekvenser for de enkelte asylansøgere, hvis deres ret til tros- og religionsfrihed varierer, alt efter hvilket asylcenter de placeres på, og hvilket kendskab operatørerne har til tros- og religionsfrihed.

Utilstrækkelig beskyttelse af asylansøgere mod chikane og social kontrol

Kristne konvertitter, ateister, kvinder og LGBTI-personer er særligt udsatte for chikane eller negativ social kontrol. Sproglige barrierer, manglende tid, ressourcer, vilje eller viden fra medarbejderes side til at håndtere problemer og konflikter nævnes af beboere såvel som civilsamfundsrepræsentanter som væsentlige årsager til manglende kvalificeret konflikthåndtering.

Begrænsning af religionsudøvelse til privatsfæren

De færreste asylcentre tillader kollektiv religionsudøvelse på fællesarealer, men henviser i stedet til beboernes værelser eller 'nærmeste trosfællesskab' uden for centret. Det betyder, at det ikke er muligt at have nogen form for religiøs samling på centret, med mindre alle, der bor på et værelse, er enige om det.

Risiko for begrænsning af religionsudøvelsen for visse religiøse grupper

Kristne asylansøgere vil ofte have let adgang til en kirke, mens ikke-kristne kan have langt til nærmeste trosfællesskab. Denne skævhed forstærkes af, at langt størstedelen af de danske trosbaserede civilsamfundsorganisationer og institutioner, der tilbyder aktiviteter til asylansøgere, er funderet i kristne traditioner.

RAPPORTENS ANBEFALINGER

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at:

- Udlændingestyrelsen udarbejder fælles retningslinjer om asylansøgernes tros- og religionsfrihed til brug for operatører.
- Udlændingestyrelsen udvikler informationsmateriale om tros- og religionsfrihed til brug for operatørernes centerledere og medarbejdere.
- Udlændingestyrelsen sikrer et løbende overblik over omfanget af religionsrelaterede konflikter på asylcentre.
- Udlændingestyrelsen udarbejder informationsmateriale om tros- og religionsfrihed til opholdscentrenes beboere.
- Undervisningsansvarlige i øget omfang er opmærksomme på at inddrage relevante aspekter af tros- og religionsfriheden i undervisningen.
- Udlændingestyrelsen udarbejder særligt undervisningsmateriale til børn.

I forbindelse med anbefalingerne præsenteres et idékatalog, der udfolder rapportens anbefalinger.

LÆS HELE RAPPORTEN PÅ [MENNESKERET.DK/ASYLRELIGION](https://www.menneskerettigheder.dk/ASYLRELIGION)

Kontakt: Eva Maria Lassen, seniorforsker (tlf. 41151484 og eva@humanrights.dk)